

RUHUM EVRENİN KANATLARI ALTINDA

*"Aynada kendime bir
yabancıya bakar gibi
baktığım o ilk an..."*

Özgün Fotoğraf: Esra SARAL

Candan deęil yalnız bu özgeçi,
Ruhumu eline andaç bıraktım...

Rzgrdan tenimin acıyan noktalarına,
Ptrl titreşimler...
Kendi eksenimin senin evreninle keşiştiği anlara,
Uçsuz methiyeler,
Kskn kasideler,
Yeşil fahriyeler boy boy...

"Nisan yağmuru düştü,
Hayallerimin ırasına..."

Jambıl ol Dina,
Umut olsa gerektir.

Birlikte yürünecek yollarımı tükettim...

Şol obamın içinde,
Küflü peynir yenilir.
Uş mekân zahiri,
Ardımdan erlik gelir.

Bu kerte senden bana mirastır...

Tuttukça acıtan
sancılar...
-yol zamanın loşluğu-
Değdikçe sağaltan
yortular...
-ruh evrenin matemi-

Kapalı kapı ardında biz bize
öpüşler, gülüşler
Ve dahi küseğenler, acı acı
sözler, inildemeler

Bir yanımı en kanattığın âna akıttım...

Saltık kabıma taşıp
Hep aştığım yolu
İlk kez gibi
Her seferinde;
Ah, sevinin ereği...

Cırnaklarımla kazıyarak tuttum;
Düşme...

Seda Nur KURT